

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. **Inserțiuni:** De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

La grópa anului 1882.

Jarăși s'a rupt un an din lanțul eternității și, de disperatiune că se maghiarizeza, s'a aruncat în abisul trecutului ! E anul al 1882-lea decând Christos se afla între ogrinji din iesclea boilor ș'a măgarilor, ș'al 18-lea decând în Ungaria ogrinji au luat numele de botez : „Deficit“ !

Curënd, în frageta și mult promițetórea etate de 12. luni, anul 1882 a dispărut dintre cei vii, precând după calculul marelui finanțiar al Ungariei, contele Szapáry, lesne ar mai fi putut încă pe atâta trăi, ca deficitul Ungariei se nu trecă îndoit suma preliminară de 23. milióne !

Anul 1882 a fost anul cometiilor. Patru cometi s'au arătat în decursul acestui an pe ceriuri, care de care cu códá mai lungă, și fiecare destul de puternic d'a putea turti prin o șuvăitură de códá grăuntele de muștar al universului, pe care lexiconul academiei române din București îl numește pământ. Și decă neci unul din acei cometi nu s'a folosit de puterea códei sale spre a prăpădi lumea, causa n'a putut fi

alta, decât că Tisza și consorți nu erau gata, cu maghiarizarea naționalităților; Uniții cu constituția lor bisericească în plămădeală; Ciangăii încă neresoluți d'a înnota cu valurile Tiszei prin Porțile-de-fer iarăși la locul, unde se află, iar pentru frații din România n'a sosit încă timpul, în care după disă cancelariului dela Florica, au a se despărți de hoți și de tâlhari.

Anul 1882, cu drept cuvânt, se poate numi și anul memorandelor. După bostani, anul 1882. a produs mai multe memorande. Aci memorandul lui Bariț, aci memorandul Solnoc-Dobocanilor cătră Podex Maximus dela Gherla, Dr. Szabó János, aci memorandul economiștilor de pe țărmurile Dâmboviței pentru introducerea crumpenilor în România; aci memorandul lui Michael Lasslo, privitoriu la importarea în schimb a fiecărui Ciangău din Moldova pentru doi Români din Transilvania!

Nu-i mirare deci, că'ntrun an cu atâtea memorande au fost numai două întunecimi, de'ntrre cari una neci nu s'a încumes a se arăta în părțile noastre. Și norocul ei, că nu s'a arătat, pentrucă tot în acest an s'a serbăt în Ungaria iubileul de dece ani al instrucțiunei publice, cu care nu se poate măsura ori-ce întunecime.

Norocul nostru, că după constatarea tuturor fabricantilor de calendare, în anul 1882, universul s'a guvernat de Jupiter, pentru-că, când s'ar fi guvernat de consistoriul nostru archidieceșan, disordinea ar fi fost horibilă: Venus, dumnezeița frumșetii, s'ar fi prefăcut într'o babă hircă. Fecióra devenea doică. Mars s'ar fi duelat cu Rohonczy. Berbecele s'ar fi prefăcut în teolog. Taorul s'ar fi călugărit. Gemenii ar fi supt țită lă o doică din vița Ciangăilor. Racul ar fi ajuns referințe scolar. Cumpăna ar fi dat mâna cu bacșișul. Segetătoriul, înarmat cu revalvăr, s'ar fi ales de Aradeni deputat dietal.

Leul ș-ar fi perdut cода. Udătoriul ar fi făcut limbariță. Peștii s'ar fi împuțit dela cода. Pământul ș-ar fi rupt osia etc. etc.

Jupiter cel puțin, urmând vechilor lui datine, alt rău n'a făcut, decât a ploat nițal cam mult, ș'a spălat câteva sate din Europa, dér cu tótă abundența apei, ce a vărsat pe pământ, după-cum ne-a dovedit ultima alegere de vicecomite în comitatul Caraș-Severin, au rămas destui nespălați.

Ce e semnificător, Jupiter în decursul anului defunct nu s'a prezentat Europei în chip de bou. Bătrânul amarez s'a temut de concurența boilor, cari fac Europei curte în chip de mari diplomați.

Noi Românii la grópa anului 1882 trebuie se urmăm pe strămoșii noștrii, cari ne învăță: „De mortuis nil nisi bene“ ! Va se dică, nolens volens, noi trebuie se lăudăm pe defunctul an, ~~precum / se lăudăm ieri-ce lomar după~~ mórte, sau bună-óra, precum dăm celor mai miserabile servitóre un atestat bun, de bucurie, că scăpăm de ele.

Așadér trebuie se constatăm, că anul 1882 pentru noi Românii a fost bagat de îmbunătățiri în rele. El zace aci pe spate și noi dincoalea pe fóle. Se-i aruncăm deci un bolovan pe mormânt dicând: Fie-i țărâna usóră, ca se'l pótă desgro-pa câinii !

Anul 1882 e mort !

Să trăiască anul 1883 !

Vivat abonenții

Calicului !

Făclii naționale din comitatul Caraș-Severin.

Motto: Așa se lumineze lumina voastră înaintea ómenilor, ca ori-ce român de caracter vădând faptele vóstre, se prefera a se spândura, decât a vă urmă vouă!

Prorocul: Dragobete, cap de primăvară.

În comitatul Caraș-Severin cauza națională română d'un timp îndelungat trăia în aceeași societate, în care Christos s'a aflat mai în urmă. În 14. Decembre anul trecut cauza națională română s'a șmuls din acea societate, adevărul a învins și Simonescu, c'o majoritate de trei voturi, s'a ales de vice-comite.

Diarele nóstre numesc acea învingere electorală, grandioasă. Póte fi! Mie'mi vine se asemên victoria Românilor din comitatul Caraș-Severin cu victoria lui Pirhus. După mine, a învinge într'un comitat, al cărui populațiune 99. procente e română, cu trei voturi, sémână cu victoria țiganului, care striga din tóte puterile: Luați'l de pe mine că-l omor!

Din contra diaristica maghiară procește din alegerea lui Simonescu de vicecomite în comitatul Caraș-Severin perirea lumii. Unica detorință a unui adevérat regim: D'a apăra înteresele popórálor sale, necunoscută fiind în Ungaria, un român nu póte fi domn preste Români! În Ungaria, unde dreptatea se orientéază după putere, dcccă puterea nu póte face dreptate, perirea stă dinnaintea porții!

Nu ve temeți însă pseudopatrioților dela Pesti Noplo, geșeftarilor patrioți dela Pester Lloyd și ciango-antisemiților dela Ellenzék etcetera patrihoți! Nu lăsați așa ușor, ca și izmenele se se uite preste umerii curajului vostru, pentru-că Simonescu s'a ales vicecomite în comitatul Caraș-Severin. Nu știți voi că prostia popórálor e fără margini ca spațiul și vecinică ca timpul? Nu cunóșteți voi pe Eumeus, pe vestitul

purcar din Homer, care țice: „Departedurduitorul Zeus ia omului virtutea în momentul, cadu' l ajunge țiua sclăvici?!

Deci, încă odată, nu disperați fraților maghiari! Uitați-vă la scrutiniul alegerii de vicecomite în comitatul Caraș-Severin, câți Români, uitânduși de „virtus romana“, au votizat pentru fiul lui Jacob, alias Jacobffy?! Nu ve temeți de perire, pentru -că în comitatul Caraș-Severin trăiesc, spre rușinea numelilor, o multime de Români, cari nu pot avea altă voință decât a stăpânului lor, ș'acărora existență a crescut la iesclea corupțiunei vóstre!

Bucuros a'și sta aici la vorbă cu acele caractere confiscate despre așa numita: „Virtus romana“. A vorbi însă acelor păduchi naționali despre vrednicia omului, ar fi egal cu încercarea d'a face p'un bou ca se înțeleagă frumseța madónci lui Rafael, sublimitatea cântecului lui Alexandri: „Gintea latină“ ș'a simfoniilor lui Bethoven!

De aceea prefer a aprinde p'acale făclii naționale, cari în comitatul Caraș-Severin, la alegerea de vicecomite au votizat pentru fiul lui Jacob, ș'ale lăsa se ardă nițal înaintea publicului român. Ecclesia precedit:

András Liviu Papp. Ceice eunosc p'acest reverendissim mameluc, știu că Liviu a opucat între András și Papp, ca Christos între tâlhari. Celorce nu'l eunosc le spun eu, că András Liviu Papp execută de present în Lugos țdignitatea hier archică de canonic cu acea parte a trupului, cu care alți muritori mai puțin meritați pentru biserică și națiune, șed. Și când András Liviu Papp ar purta crucea, ce-i spéndură pe pept, pe spinare, neci un măgar nu s'ar mai plânge, că'n Ungaria nu există agalitate.

András Liviu Papp se destinge de Andrásy prin aceea, că hoții nu-i pot fura meritele, de Livius, prin aceea, că din

„Titi Livii ab urbe condita libri“ el n'a scris nici una, iar de Papp, prin aceea, că chiar și Șustării, auzind această numire, strigă : Pfui !

Pe la anii 1860, pecând în Ungaria erau mai mulți proroci naționali decât câni roșii, András Liviu Papp, număra între cei mai ageri luptători ai cauzei naționale române. Dela dualism încóce însă, sau decând Austria se pórta de politica lui Bismark în desagi, András Liviu Papp, căutând ași înlocui lipsa capului prin o mitră, a început a privi în cauza națională română aceea, ce Juda a privit în Christos. Durere numai că András Liviu Papp, după-ce a vindut cauza națională, n'a urmat consecuent exemplul lui Juda și până acum încă nu s'a spëndurat !

Ca totdeauna, așa și la ultima alegere de vicecomite în comitatul Caras-Severin, András Liviu Papp stă, luca păduchele pe frunte, în capul mamelucilor, și cu obrăznicia recerută, aștepta sosirea momentului, pentru care se pregătise, d'a exprima în numele națiunii sale bucuria și fericirea Românilor că pot saluta în frutea comitatului p'un bărbat ca Jakobffy !

De astădată însă András Liviu Papp a înghițit simțămintele de fidelitate și loialitate ale națiunii române, care altcum neci-când n'a stat la spatele unei atari miserabile creaturi, nod, și trăgându-și cода'ntre picióre, a dispărut în tufe !

(Va urma.)

Sus Marcule.

Dina, dina, dina, da
dina, dina, da!

Ai jucat doi ani Marule, dina! Strigă Marcule cât poți
Și n'ai căpătat pițule, dina dina da Că și io-ti voi da tri zloți
M'ai joca baremi un an Numai strigă cum se cade
Dór vei căpăta vr'un ban? Și pe șarlătani mi-i arde!

Jocă Marcule pe pont Marcuțule chinește
Că ți-a da neicutu'n zlot, Ca domni din Pnte a pește
Și joca și chinește Și ca-i noștri Mihalka-ți
Pe toți-i blagoslovește! Cari mânâncă nespălați

Strigă că dreptatea țerei
 Și vocea aspr'a muștrărei
 Sa stîns cu ȃilele-n sîn
 Ca sermanul Szegedin!

Strigă că miniștrii țerei
 Nu mai află luntrea dărei
 Că i-ar putea scôte vie
 La liman din dătorii!

Strigă cumcă deputații
 Precum și toți advocații,
 (Cu pucîne escepțiuni)
 Ar fi buni fripți pe cărbuni!

Strigă mă și gratuleză,
 Pre toți-i bineventeză
 Și pre anul care vine
 Dă la toți ce se cuvine.

Dă cocónelor frumóse,
 Dă și broștelor ríóse
 Potere pe anul nou
 Se sê umfle cât un bou!

Dă domnilor Unguri minte
 Se mai mánce și plăcinte
 De or avea, că i vai de ei
 De or máncă numai ovrei!

Dă și albinei potere
 Se facă ciară și miere
 (Se lingă cești copilași)
 Dă-i și ac pentru vrásmași

Lui Koós Ferencz din Brașeu
 Dă-i Marcule fetul meu,
 Dă-i tu bránca se ȃ'o țuce
 Căci și minunat troduce!

Dă lui Réthy et consorcii
 Darul de a vedea cu ochii
 Preste vêrful nasului
 Cum nu-i e 'ndemână lui.

Dă vladicului Roman
 Vr'o cățiva saci de hirean
 Se și-l pună chiar sub nas,
 Firește mărunțel ras!

Dă și lui Vancsa un chalef
 Și-un Buchlein cu micul alef
 Și după grumazi un thales,
 Pe mésză la cină mațes.

Dă lui Szabo un karbács
 Și fako cu kalopács
 Și csizme cu sarkantyu,
 Apoi-iel Mărcuț și-l du!

La redactori mei Marcule
 Dă le fórfecii și pițule
 Și corespondenți pe puf
 Și coconițe cu muf!

Un magnetizat amnar
 Abruđenilor dă-n dar
 Se-i adune, de-andămână
 În o casină română!

Dă un memorand lui Babeș Trocarilor din Brașcu,
 Cioplit fără pic de greș, Dă Marcule fetul meu,
 Că cela a badei Gheorghe Minte-n fóle se gâcescă:
 Are prea puține slove! Ce-i cerința românescă!

La popii cei românești Muscalilor, dă-le minte
 Dă-le Mărcuț ce gândești, Cu honveđi a nu se prinde,
 Traiu bun și lucru nimie Că de întră-n Dobrițin
 Și-n tot anul un prune mic! 'Și versă vutca din sín!

La poeții Mari și mulți Românilor din regat
 Ce-au răsărit preste munți Spune Marcule curat
 Ca bureții după ploia, Că pentru 5000 de lei
 Dă-le Marcule — nevoia, Le mai dăm din Blaj ovrei.

S'o 'ncépă cu sucitoriul La podóba Clujului,
 Cum face „Literătoriul“ Mărcuțule, dă-i și lui

Marcule întinde ți laba, Post la universitate
 La frate to, la Mihalka Unde 'nvéță câinii — carte!

Și-l întórce pe sub mână Dă-mi și mie . . ba nu' mi da
 C'ășa-i datina română! Că nu' su de pánura ta —

Ursule cu ochilari, Țineți Marcule ce ai,
 Dă la oltenii căprari Numai jócă și-n sus sai
 Bivoli albi și ȕică bună Și strigă: Am fericit
 Și umbră désă la — lună! Toturor, cari m'a cetit!

Dosul Vulcoiului 1. Ianuarie 1883.

Jon tati din satul nostru.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Numele de botez nu il cunosc, pôte se fi fost ș'un nebotezat, dar un graf Haller sigur a fost, care ȃicea cãtrã jobagii sei: „Mě, pãnã unde se'ntinde moșia mea, și ceriul e al meu !

Conceptul acesta impertinent despre pertinențele proprietății pãmãntești invôlvã o rarã prevedere în viitoriul filor lui Arpad, și eu nu admit, cã acel concept a ieșit dintrun cap lovit cu leuca, precum ôrecine ar fi aplecat a crede.

Ungurii, dela Tisza pãnã jos la Bolond Miska, se știu îngriji de existența lor. De aceea nu-i dóre capul pentru-cã moșile lor, cu ghiutura trec în mânilor Ovreilor. Ei știu, cã ceriul, pentru care Ovreii ru d'ã o pițulă, le remâne lor. Și fiind-cã Românii, cari odiniôrã erau jobagii Ungurilor, posed în ceriul o mulțime de Sfinți, când aceștea vor deveni jobagi ai Urgurilor, al cărorã e ceriul, atunci existența lor e asigurată.

Noi Români avem a ne bucură, că moșiile Ungurilor trec în mâinile Ovreilor și acelora le rămâne ceriul, pentru-că est mod nouă ni se garanteaza existința națională. Când Ungurii n'or mai posede pe pamânt neci o moșie, ș'or fi avizați numai la ceriul întins preste fôstele lor moșii, atunci n'or mai înființa neci o reuniune pentru maghiarizare, și noi vom rămânea cu Sfinții naționali, devreme-ce nu se pôte presupune, că ne vor maghiariza și sfinții, ca aceștea apoi, ca Maghiari, se le facă serviții jobăgești.

Firește, un perdemânt vom avea și noi. Sfinții noștri devenind jobagii Ungurilor, nu-i vom mai putea fâlesi, ca se se rôge pentru noi la Dumnezeu, când vrem, și popa Borgia din Seliște nu va putea umbla cu molitfelnicul subțura și cu cădelnița în mâna în tôte ȕilele prin sat, ca se angajeze Sfinții pentru niște miserabile pitule la rugăciuni. Dar ce vom face, ne vom mângâia cu experințele altora: Că uade-i marfă acolo-i și pagubă! Țiganul a avut o singură capră și și p'acôșta i-a mâncato lupul!

Teoria dreptului civil maghiar, după care ceriul, încât se estinde preste o mașie, aparține proprietariului moșiei, nu se pôte combate din neci un punct de orbire al dreptului comun, pentru-că decă proprietarul unei moșii, după tôte legile lumii civilisate, este nemărginit, atunci cu ce drept vine Dumnezeu ași întinde ceriul preste moșia unui proprietar?!

Cu atâta mai sigur compete proprietariului tot ce se află pe moșia sa. De aceea domnul Costică Ulescu are tôte dreptatea a afirma, că biserica, ce se află pe moșia sa din comuna Frumușica, județul Jalomnița, aparține proprietății sale, și eu nu'nțeleg ȕiaristica din România, cu ce drept strigă, că proprietarul Costică Ulescu se pörtă'n biserică ca un zapciu, sau cum ȕicem noi transilvanenii, ca un solgabirău în

cârciumă, și că pretinde dela fiecare mort pentru tragerea clopotelor și pentru îngroparea în cintirimul biserecii, 20 franci, o oca unt de lemn ș'o oca de luminări. Domnul Costică Ulescu este în drept. Dăcă lui Dumnezeu i-a plăcut a-și face pe moșia domnului Costică Ulescu o casă, atunci plăcăi a plăti și chirie. Așa pôte veni ori-ce vagabund se-și facă pe moșia domnului Costică Ulescu o casă, dăcă nu-i restrâns a plăti chirie !

Apoi față de ceea-ce domnului Costică Ulescu plătește statului pentru moșia sa, aceea-ce el pretinde de la un mort pentru tragerea clopotelor și îngroparea în cintirimul biserecii de pe moșia sa, e un bagatel, care nu merită alarmul țiaristiceii române. Pentru-că, judecând după starea lucrurilor din România, eu cred că fiecare muritor plătește bucuros odată pentru totdeune 20 franci o oca unt de lemn și alta de luminări, numai ca se scape odată de agenții de urmărire perceptori.

Nu se pôte deci imputa domnului Costică Ulescu că exploatează pe cei morți. El nu pörtă neci o vină, că ómenii mor pe moșia lui, și au plăcerea d'a fi sub sunetul clopotelor îngropați. Iar celor ce li se pare prea mult, ce cere domnul Costică Ulescu, acelora plăcăle a muri în Cluj, unde căii lui Podóbă le trag clopotele pentru o porție de fân.

Prorocul Bileam

BCU Cluj - Babeş-Bolyai University Library Cluj

Despre întâmplările în luna lui Ianuarie.

S. 1. Ómenii-și gratulează de anul nou ca nebunii și nici unul nu se duce la balamuc.

D. 2. Reuniunea de cântări a Românilor din Sibiu arangează în salónele hotelului dela Móra Stricată prima sa petrecere în a căsca din gură împreună cu Hățăgana.

L. 3. Amploiații subalterni din România mai posed un leu din leafa, ce au primit alaltaieri, choristele teatrului național

din București alt amarez decum au avut ieri și decum vor avea mâne.

M. 4. Viena se pregătește pentru jubileul de 200. de ani al eliberării sale de Turci, în Budapesta jubilează o stare de lucruri turcească.

M. 5. Popa Platoș serbează aniversarea smulgerii barbei sale din rădăcină.

J. 6. Episcopul Szabo cântă: În Jordan botezându-te tu Dómnice, după melodia marșului lui Rácoczy. În urmarea acésta Duchul Sfânt se prezintă la sfințirea apei în atila calpac și pinteni.

V. 7. În ajunul unui rebel cu Rusia Andrásy calculează cu câte banle de musică se întrănu în Petersburg.

S. 8. Brătianu trimite lui Tisza o notă diplomatică, prin care-i arată, că devreme-ce Szapáry a tras de pe fiecare Român 7. pei, el nu dă un Ciangău pentru 9. Români.

D. 9. Sultanul arată simtóme de nebunie: Cugetă la alianța Turchiei cu Rusia. —

L. 10. Bismark asigurază pacea europeană la Tisza-Bank, și așa răsboiul devine neevitabil.

M. 11. Preoții din România prescriu la spovedanie cetirea responsului sinodal la epistola patriarhului din Constantinopole, ca cel mai aspru canon.

M. 12. Dcă ađi poți plăti darea, nu aștepta până-ce mâne ți se vinde vaca, sau după cum dic cei din România: „Brațul.“

J. 13. Încoronarea împăratului tuturor Rușilor se amână pe ziua de 30. Faur.

V. 14. Pentru susținerea păcii cu Rusia se trimit mai multe regimente în Polonia.

S. 15. Perceptoratele de dare din Ungaria trimit mai multe deficite la Budapesta.

D. 16. Unitatea partidelor din camera României se vinde-n licitațiune publică: „Minus-Offerenti“. Un jidan o cumpără cu 5. bani ș'o trimite între alte zdrențe la fabrica de hârtie.

L. 17. Acțiunile bancei lui Benedek și consorți din Făgăraș notează la burza Calicului 5% sub valoarea materialului din care sînt fabricate, și cine cumpără un savaladi' capătă învăluit într'o atare acțiune.

M. 18. Episcopul Szabo răspunde la memorandumul ce i s'a prezentat, că Uniților, ceri vor se părăsască Purgatoriul, li se garantează în Jad asemenea drepturi constituționali cu ceialalți locuitori.

M. 19. Mihael Laszlo cântă: „Ce e patria română“ după melodia societăților pentru maghiarisare, iar corul Ciangăilor îi ține isonul din aria: „Olariul când și-a restornat carul“.

J. 20. Conclusele concilului din Piscul Târnavelor întră în a șeptea lună. Mōșele se tem de nașterea unui monstru.

V. 21. Asupra științelor istorice ale deputatului Michae Laszlo se deschide concurs, iar creditorii, împătînd masa concursuală, se șterg cu pretențiunile lor preste buze.

S. 22. Societățile pentru maghiarizarea naționalităților din Ungaria, și câștigă compătimirea europeană.

D. 23. În urma combinațiilor diaristice din Viena și Budapesta despre conferința conchiemândă în chestiunea Dunărei la Londra, Marea-Neagră se preface în apă.

L. 24. Medicii dau cu părerea, că toți cei-ce cred în posibilitatea maghiarizării naționalităților din Ungaria, sunt deplin coți pentru balamuc.

M. 25. Francezii se conving că mórtea, în Gambetta, lea ras dintre cei vii pe unicul compatriot, care mai avea păr pe limbă.

M. 26. Se constată, că dela ieșirea memorandumului lui Bariț, istoricii maghiari s'au atacat de pesta bovină.

J. 27. Spălătoresele din București iau în chestiunea revisiunii constituțiunei o poziție neutrală. —

V. 28. Caii Bungădenilor țin pas cu progresul instrucțiunei publice, ce emanează din strada Măcelarilor.

S. 29. Don Chișot primește suprema direcțiune a societăților pentru maghiarizare.

D. 30. Vestita firmă „Szapáry“ sistează solvirile. Renta ungară cade la burza din Budapesta în póla lui Rottschild.

L. 31. Poliția din București se mângăie, ca hoții pe cari nu i-a prins în Ianuarie, nu-i va prinde nici în Faur.

Cocóna Gurădulce.

Câț că te'mbrac în costum național și te trimit la balul reuniunii damelor române din Brașov! Brașovenele 'nainte: Vizi cinci pițule! Câț!

Se știți că-i cōda vécului. Câț! Ce nau putut cometi în anul trecut, au se isprăvescă damele române din Brașov: La balul reuniunii din est an, tōte damele din Brașov se vor presenta fără cōdă. Vivat cătrînța, pereant șlepurile! Mițuluc!

A sosit timpul și nu mai e departe, în care bărbații din Brașov nu-și vor mai smulge părul din cap veđend cum se șterge praful din sala hotelului Nr. 1 cu sudōrea feței lor în profitul marșadmōdelor lui Lasslo și cons. Vivat Regina României! Mițuluc!

Nu se mai p^ote t^ăg^ădui, meritele Reginei Elisabeta pentru costumul național român și industria națională încep a trece preste Carpați și c^ătr^înța rom^ână, preste puțin, se va nota la t^ote bursele modei europene între cele mai prețioase valori. Se trăiesc^ă Elisabeta !

Coc^ona Sfecla — C^ăț! — cetind în Gazeta Transilvaniei, c^ă t^ote damele rom^âne se vor presenta la balul reuniunii femeilor din Brtșov numai în costum național, vis^ăz^ă d'atunci în t^ote noptile c^ătr^înțe. C^ăț! Eu me tem numai, c^ă nu i se va isb^ândi visul, pentru-c^ă b^ărbatu-s^u nu-i d^ă m^âna d'a face nevestei sale din deficitele venitelor sale un costum național. C^ăț! Iar coc^ona Sfecla j^oc^ă la loterie cu'n desevirșit pechiu. C^ăț! D^ăc^ă pune trei numeri în loteria dela Viena, aceia ies în Budapesta, d^ăc^ă-i pune'n Budapesta ies în Timiș^ora, d^ăc^ă-i pune'n tot locul, nu j^oc^ă nic^ăiri, d^ăc^ă nu i pune nic^ăiri, ies în tot locul. C^ăț!

Aș^ă, d^ăc^ă coc^ona Sfecla nu face cur^ênd un terno, înloc d'a juca la balul reuniunii damelor din Brașov H^ăț^êgana în costum național, o se ș^êđ^ă acas^ă pe c^od^ă. C^ăț!

Acum sum curios^ă de stau se'mi sugrum m^âța, ca se af^lu ce costum au hamrodizat damele din Sibiu pentru balul reuniunii lor din est an. C^ăț! De dou^ê ori s'au blamat în costum „Celico“ d^or le va succede ș'al triilea blamaj. C^ăț! M^âne c^ăt se cr^êp^ă de diu^ă plec la coc^ona Sfecla, care se are bine cu coc^ona P^ătriⁿđ^ăl, d^or d^or af^lu ceva, c^ă de nu crep de curiositate, și m^âța'mi r^ăm^âne orfan^ă. Miț^luc!

BCU Cluj / **Cronologia** Library Cluj

celor mai însemnate evenimente, dela facerea lumii până ieri.

Decând nimica s'a prefăcut în chaos, și chaosul în diplomația europeană 7883 ani.

Dela prima chestiune orientală: Adame unde ești? 7882 ani.

Decând Josif și-a lăsat mantaua ca ultimatum în Egipt 5000 ani.

Dela descălecarea Românilor sub Traian în țara tocmelilor agricole 1778 ani.

Decând industria națională a României a ieșit cu părul prin căciulă 738 ani.

Decând Mihalka Lasslo n'a inventat praful de pușcă 582 ani.

Decând a fêtat scrôfa în clopotul din Androchel și pur-

cariul a prorocit, că administratorul protopopesesc al Androchelului odinióră se va bate cu gineri-so pentru o trócă de porci 421 ani.

Decând orbul a nimerit Braila și Românii orbecând caută după drepturile lor la Dunărea de jos 400 ani.

Decând Romanii au început a-și deschide ochii 35 ani.

Dela nașterea deficitului în Ungaria ș'a jobăgiei contribuenților de dare 18 ani.

Dela ivirea primilor Pițgói în archidieceasa gr. or. a Transilvaniei 11 ani.

Decând Jehova Vancea a promis lui Moise Mendel Canaanul din Piscul Târnavelor 10 ani.

Decând statutul organic a devenit o instituțiune a elementelor nemorale, necapace și corupte 8 ani.

Decând Bădușu pe Cepiscopul Szabolcsa Ghéria 7 ani.

Dela descălecarea lui Andrásy c'o bandă de musică între bandele de hoți din Bosnia și Hertegovina 5 ani.

Dela smulgerea barbei popii Platoș 11 luni și 4 zile.

Dela ultimul concil provincial din Piscul Târnavelor, sau decând Uniții se jócă cu constituția lor bisericescă d'a baba órbă 7 luni.

Decând deputatul si istoricul Ciangăilor Michael Laszlo a nebunit 2 luni.

Decând părintele Teodor Burz din comuna Scărișóra, venind dela cárciumă beat, înloc d'a se culca lângă preoteasa a dormit în poiată lâng'un țap batrân 1 $\frac{1}{2}$ lună.

Decând părintele Teodor Bruz s'a îmbětat mai în urmă, adecă de ieri.

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

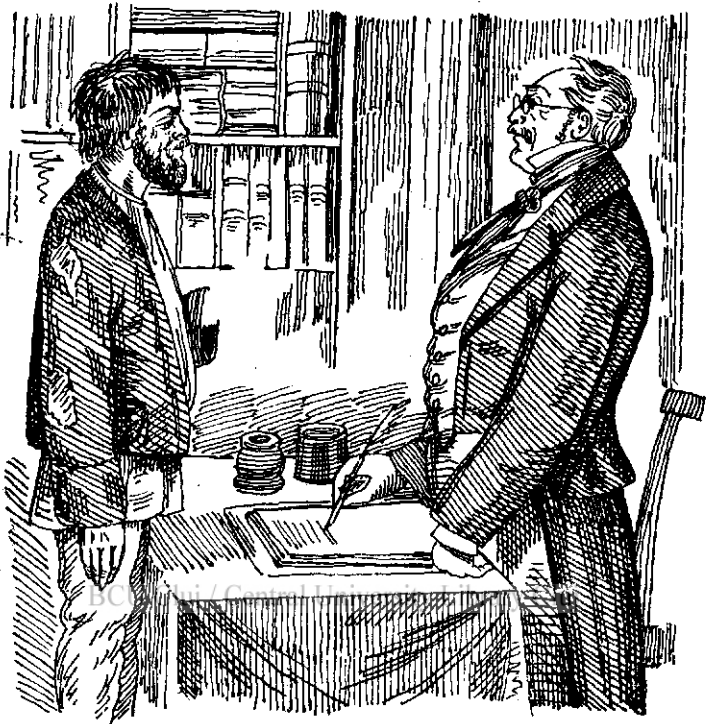

Jakobffy se te chime, si când, la alocerile din comitatul Careș-Severin, vei fi în prima linie candidat la rangul de vicecomite, se te pomenești, că te chiamă: „Jacă-no-fy“!

* * *

Trei crai d'ai lui Szapáry se ți gratuleze de anul nou și după-ce ți-a luat pelea bacșiș, se vie Tisza și se te dea p'un Ciangău în schimb?

Împrejurări ușurătoare.

Președintele: Tribunalul, la propunerea procurorului d'a te judeca pentru spargeri la închisóre pe timp de un an, în considerarea, că dulapul spart de domnia-ta n'a conținut obiecte de valóre, a redus pedépsa la 6 luni. Mai ai vro observare pentru desvinováțirea domnitalé?

Înculpatul: Me rog domnule președinte a lua în hăgare de samă munca și osteneală mea zedarnică. Eu la spargerea dulapului n'am avut neci un instrument cum se cade. Singur cu briceagul și cu'n cuiu m'am chinuit 3. óre, și când la adeca n'am aflat nimică-n dulap. De aceea, domnule președinte, mi-ați putea ierta și cele 6. luni!

Galant.

— Știți confessă, că ieri v'am cumpărat?

— Nu vă 'nțeleg domnule conte!

— De, e fotografia domniavótră. Eu am obiceiul, decâte-ori me duc la preumblare, a aduce nevastei mele câte-o nebunie!

Un bobârnac.

— Te asigur coconițo, domnia-ta ești unica ființă-n
acest oraș, la care am aflat o față suferibilă!

— Atunci domnia-ta ești cu mult mai norocos decât
mine — eu n'am aflat încă nici una!